

Ποιήματα

ΧΩΡΙΣΤΑ ΓΙΑ ΜΙΑ ΜΗΤΕΡΑ

Σὲ φτιάχνω
Μάννα μου
Κρυφὴ μορφὴ μου
κι αἷμα ζεστό
σὲ φτιάχνει
τοῦ νοῦ μου ὁ ἀργαλειὸς
καὶ τὸ ἀμόνι τῆς ψυχῆς μου
Σὲ φτιάχνουν
μάννα μου
Ζωὴ μου

Ἱστορίες δακρύων
κι ὀνείρων παραμύθια

Καὶ ἡ φωνή σου
Φωνή
νὰ μὲ χαλάσει
κουρσάρο πειρατὴ
— πέλαγος τῆς ψυχῆς μου

Ποῦ πᾶνε κείνες οἱ ξοδεμένες καρδιές
Πᾶνε καὶ δὲν τὶς βλέπουμε
Πᾶνε καὶ μένουν κομματάκια
Ἐνὸς ἀμφορέα ἢ μιᾶς νίκης
μιᾶς εὐθυμίας —

Πάει νὰ σβήσει ἡ τέχνη μου
Τὴ σκούνα μου νὰ τὴ φουντάρω
Ἐγὼ ὁ ποιητὴς ὁ πειρατὴς
Ποῦ ἐμπορεύομαι ἱστοριοῦλες
Περαστικὸς
ἀπ' τὶς καρδιές σας

Τὸ μαντολίνο
καὶ τὸ παράθυρο
καὶ οἱ λεῦκες μακρυὰ
Καὶ μιὰ χρυσή ζωὴ
παιχνιδίσματα τοῦ ἥλιου;

(μονάχος Ξάπλα
στὸ σανίδωμα —
καὶ Ρυθμολογία)

Ἀκολουθᾶω τὸ τραγούδι σου
Νᾶβρω τὸ μαντολίνο
(χαμένο μὲς στὴ μνήμη σου)
Νᾶβρω ποῦ πῆγαν οἱ καρδιές
τοῦτες οἱ ξεδεμένες.

(10 Ἀπριλίου '73)